

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

N. 57 (3947)

Anykščiai,

1979 m. gegužės mėn. 22 d.

Kaina 2 kap.

Nesuvėluokime pasėlių priežiūros darbų

Dažname rajono ūkyje pavasario sėjos darbai iš esmės jau artėja prie pabaigos. Todėl prasideda naujas žemdirbių rūpestis — pasėlių priežiūros darbai. Jų eigą mūsų korespondentas paprašė pakomentuoti rajono žemės ūkio valdybos vyresnį agronomą V. BARANAUSKIENĘ.

Savalaikiai pasėlių priežiūros darbai — vienas patikimiausių aukštesnio derliaus averty. Kadangi po kaip reikiant sunkios žiemos diduma rajone auginamų žiemkenčių buvo pastebimai nusilpę, taipogi piktžolėlių, geri šeiminių herbicidų purkštuvus bene pirmiausia ir išvairavo į jų pasėlius. Tai pasakytina apie „Vienybės“, „Anykščių šilėlio“, „Gimtosios žemės“, Svėdasų, „Svyturio“ kolūkius. Bet aplamai šio darbo tempai yra dar per dėti: šios savaitės pradžioje jų tebuvo atlikta maždaug 10 procentų.

Kitas nemažiau svarbus šiandienos darbų baras — vasarinių kultūrų pasėlių akėjimas. Jei Levaniškių, „Anykščių šilėlio“ kolūkių mechanizatoriai jau įstengė nuakėti visus šiemet duoną brandinančius apšėtus laukus, tai Skiemonių, „Ažuolo“, „Už taiką“ kolūkiuose, Sodninkystės tarybiname ūkyje bendras nuakėto vasarojaus plotas tesudaro 13–33 procentus.

Pasėlių priežiūros grandžių dirbančiuosius jau sutinkame ir bulvių laukuose. Praėjusio sekmadienio žinio mis buvo apkaupia penktadalis viso apšėdinto jų kiekio. Deja, šie darbai, sugrįžtini su bulviasodžio sparta,

savo tempais aiškiai nerami. Ir kas keisčiausia, tai būdinga bulvininkystėje besispecializuojantiems ūkiams. Antai Naujasodžio tarybiname ūkyje auginama 140 hektarų šios techninės kultūros, o iki šiol čia nebuvo apkaupia dar nė vienas jų aras. Panaši padėtis Cerniachovskio, „Ažuolo“ kolūkiuose. Laikas pradėti bulvių pasėlių purkimą prieš piktžoles. Štai svėdasiečiai nupurškė 60 proc. visų jų laukų, o M. Melnikaitės bei „Vienybės“ kolūkių žemdirbiai tuos darbus jau užbaigė.

Herbicidų purškėjus pats metas nukreipti ir į vasarojaus laukus. Gintariečiai šiuos darbus jau baigia jau

sėti, nedaug kuo jiems nusi leidžia Svėdasų kolūkio duonos augintojai. Kitur velgi dar tebelūkuriuojama.

Ištemptos dienos prasideda ir linininkams. Visuose linus auginančiuose ūkiuose ši kultūra nepriekaištingai sudygo, bet atsilus orams iš kito reikalingas nesuvėluoti cheminės kovos prieš sprages. Levaniškių ir „Pirmyn į komunizmą“ kolūkiuose visi linų pasėliai jau apdoroti cheminiais preparatais, pirmadienį kovą prieš linų kenkėjus pradėjo androniškiečiai.

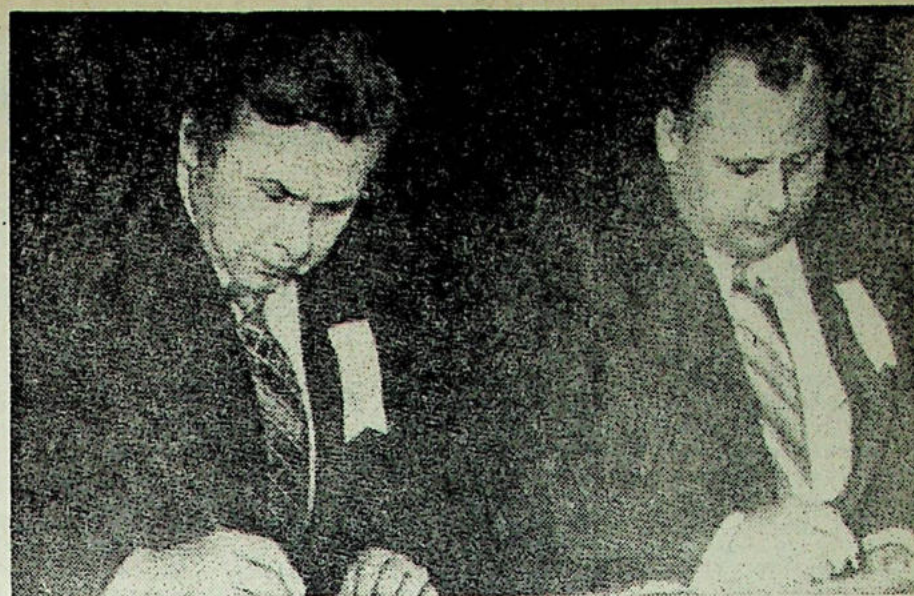
Kaip matyti, pastaruosiu metu itin daug darbų laukia herbicidų purkšančių mechanizatorių. Bet čia kol kas neišgyvendinta kelerį metai opia tapusi problema, kai ne visur laiku suspėjama paruošti šiam darbui reikalingą techniką. Panašios bėdos neretai ūkyje neišgyvendintos ir šiemet. Artimiausių dienų bėgyje būtina padaryti viską, kad į naująjį derlių brandinančius laukus galima būtų nukreipti visus turimus pasėlių priežiūros mechanizmus.

Kronika

⊙ Susumuoti Lietuvos TSR rajonų 1978 metų socialistinio lenktyniavimo dėl gamybos ir ekonomikos vystymo, taip pat dėl žemės ūkio gamybos mechanizavimo ir elektrifikavimo rezultatai. Už geriausius gamybinius ekonominius rodiklius Lietuvos KP Centro Komiteto, LTSR Ministrų Tarybos, Respubli-

kinės profsąjungų tarybos ir Lietuvos LKJS CK pereinamosios raudonosios vėliavos bei pirmosios premijos paskirtos Vilkaviškio, Ukmergės, Kaišiadorių ir Utenos rajonams. Kėdainių, Kupiškio, Skuodo ir Sirvintų rajonai pelnė šiuos apdovanojimus už geriausius pasiekimus mechanizuojant ir elektrifikuojant žemės ūkio gamybą.

(ELTA)

Ir ketvirtaisiais dešimtojo penkmečio metais Anykščių rajono darbo žmonės lenktyniaus su savo profesijos draugais iš Rokiškio rajono. Anykščių kultūros rūmuose vykstant rajono gamybos pirmųjų sąskrydžiui, iškilmingoje aplinkoje anykštėnai ir rokiškėnai vėl pasirašė tarpusavio socialistinio lenktyniavimo sutartį. Nuotraukoje, kurią užfiksavo mūsų laikraščio darbuotojas V. Bagdonas, abiejų rajonų socialistinio lenktyniavimo sutartį pasirašo Rokiškio rajono L. Geros kolūkio pirmininkas V. Slikas (kairėje) ir mūsų rajono „Gintaro“ kolūkio pirmininkas, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas J. Acus.

Anykščių miesto LDT sesija

Eilinėje Anykščių miesto LDT sesijoje deputatai aptarnavimą be eilės, kad kai kurie Tėvynės karo invalidai dar gyvena bloguose butuose. Išsamų pranešimą šiuo klausimu padarė sveikatos apsaugos ir socialinio aprūpinimo nuolatinės komisijos pirmininkė B. Bagdzevičienė. Ir pranešėja, ir diskusijose kalbėjo A. Zakarevičius, M. Skorochodovas, D. Vilkys, rajono LDT vykdomojo komiteto socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjas V. Kernagis, E. Pocevičius, K. Jankūnienė, miesto LDT vykdomojo komiteto pirmininkas K. Pulkauninkas kritikavo Anykščių vaikų darželių Nr. 1 ir Nr. 2, Anykščių BGAK ir kai kurių kitų organizacijų vadovus už tai, kad šiose organizacijose dažnai pavėluotai paruošiami išsėdintų ir pensiją žmonių dokumentai. Dėl to kartais užtesiamas pensijų paskyrimas. Kalbėjusieji taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad ne visose Anykščių miesto parduotuvėse yra iškabinti informaciniai

skelbimai dėl Tėvynės karo ir I grupės darbo invalidų aptarnavimo be eilės, kad kai kurie Tėvynės karo invalidai dar gyvena bloguose butuose.

Kalbėjusieji kėlė mintį, kad reikėtų pasirūpinti, jog Tėvynės karo invalidus, kuriems reikalinga pagalba, imtųsi šefuoti mokyklos, įmonės ir organizacijos.

Priimtame sprendime įmonė, įstaiga ir organizacijų vadovai įpareigoti užtikrinti, kad visiems, išsėdintiems į pensiją, laiku būtų sutvarkyti ir pateikti Socialinio aprūpinimo skyriui reikalingi dokumentai, kad griežtai būtų laikomasi pensijų įstatymo, kad nenukrypstamai būtų vykdomas LTSR Ministrų

Tarybos ir rajono LDT vykdomojo komiteto sprendimas dėl norinčių dirbti pensininkų įdarbinimo. Be to, įmonėms, mokykloms ir organizacijoms rekomenduota šefuoti reikalingus pagalbos Tėvynės karo invalidus.

Sesija, be to, išklausė ir aptarnavimą miesto tarybos socialistinio teisėtumo ir viešosios tvarkos apsaugos nuolatinės komisijos ataskaitą, kurią padarė šios komisijos pirmininkė K. Jankūnienė, patvirtino rinkėjų priesaigas, duotus miesto tarybos deputatams ir paskyrė 8000 rub. iš laisvų biudžetinių lėšų Anykščių komunalinių įmonių kombinatui šiltnamio statybai.

„K. d.“ Inf.

Mokslo metams pasibaigus

Sėkmingai politinio bei ekonominio švietimo mokslo metus užbaigė Anykščių mechanizuotos kolonos politinio švietimo bei ekonominio mokymo mokyklų klausytojai. Šiose mokyklose buvo studijuojamas kursas: „Išsivysčiusio socializmo Konstitucija“, „Inžinerinis darbas socialistinėje visuomenėje“ ir „Socializmas ir darbas“. Atsižvelgiant į kolektyvo darbo specifiką, kolonoje buvo sudaryta 12 mokymosi grupių, kuriose savo žinias gilino 249 klausytojai. Gerai besimokantiems bei aktyviems klausytojams buvo suorganizuotos dvi ekskursijos: viena į Trakus — Vilnių, o antra — į Kauną. Trakuose mokyklų klausytojai apžiūrėjo

lankė koncerte „Pavasario balsai“, o kitos grupės išvykos dalyviai pabuvojo Kauno istoriniame muziejuje, LTSR liaudies buities muziejuje Rumšiškėse.

Jau šiuo metu pradėta ruošti naujiems mokslo metams: įrengiama nauja mokymosi klasė, komplektuojamas inventorių bei mokymosi priemonės. Įgyvendinant TSKP CK nutarimą „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“ ir ateityje Anykščių mechanizuotos kolonos darbuotojų kolektyve bus skiriamas didelis dėmesys tam, kad dirbantieji gilintų savo politines ir ekonomines žinias.

2. Pagareckas

Trakų pilies muziejų, Vilniaus sporto rūmuose apsi-

Anykščių MK ekonominės mokyklos propagandistas

ŽINIOS

apie pavasario sėjos eigą rajono ūkiuose 1979 m. gegužės mėn. 21 d. (proc.)

Ūkio pavadinimas	Iš viso pasėta vasarinių kultūrų	Pasėta vienmečių žolių	Pasėta kukurūzų	Pasodinta bulvių	Ūkio pavadinimas	Iš viso pasėta vasarinių kultūrų	Pasėta vienmečių žolių	Pasėta kukurūzų	Pasodinta bulvių
Andrioniškio	78	71	—	100	Skiemonių	44	15	—	52
„Anykščių šilėlio“	87	100	—	100	Surdegio	79	75	—	100
„Ateities“	90	58	46	100	Svėdasų	87	100	—	100
„Atžalyno“	92	62	—	100	„Svyturio“	81	61	—	—
„Aukštakalnių“	93	100	70	—	„Už taiką“	68	17	—	83
„Aušros“	78	12	15	—	„Vienybės“	84	36	—	100
„Ažuolo“	68	10	—	72	Kolūkiuose:	82	58	11	89
Cerniachovskio	76	—	—	100	Jakšiškio t. ūkio	77	—	—	81
„Gegužės pirmosios“	86	96	—	—	Naujasodžio t. ūkio	81	30	25	79
„Gimtosios žemės“	88	100	—	100	Raguvelės t. ūkio	84	90	—	—
„Gintaro“	83	95	—	100	Staškūniškio t. ūkio	95	100	30	100
K. Staro	74	—	—	100	Sodininkystės t. ūkio	96	100	25	—
Kurklių	91	—	—	100	Elmininkų eksp. ūkio	90	100	—	80
„Lenino keliu“	96	100	—	—	Valstyb. ūkiuose:	86	62	—	81
Levaniškių	94	72	52	—	Aknystų pagalb. ūkio	80	100	—	70
M. Melnikaitės	73	36	—	100	RAJONE:	83	59	10	87
„Nevėžio“	69	—	—	64	* — neturi plano				
„Pirmyn į komunizmą“	96	100	100	—	Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis				
„Puntuko“	74	—	—	82					

Lenktyniavimas ugdo spartuolius

„Nuolat didinti socialistinio lenktyniavimo veiksmingumą, jo įtaką ekonominiams ir visam visuomenės gyvenimui, geriau naudoti jo galimybes darbo žmonių komunistiniam auklėjimui; aktyviau skleisti visa, kas nauja, pažangaus gimsta masių kūrybinės iniciatyvos dėka“.

Iš TSKP CK nutarimo „Dėl TSRS liaudies ūkio vystymo pirmojo penkmečio plano 50-ųjų metų“.

M. Melnikaitis trikotažo ir galanterijos gamybinio susivienijimo pagrindinėje įmonėje — Utenos trikotažo fabrike kasmet pagaminama produkcijos daugiau kaip už penkiasdešimt milijonų rublių. Atsiliepiant iš sąjunginių mugių rodo, kad uteniškiai drabužiai ir kita produkcija nenusileidžia geriausių šalies įmonių gaminiams. Dabar įmonėje išleidžiama daugiau kaip šimto fasonų trikotažas, iš kurių trečdalis kasmet atnaujinama.

Nuo šio penkmečio pradžios fabrike penktadaliu padidėjo darbo našumas, o produkcijos su kokybės ženklu gamyba — keturis kartus. Didinti darbo spartą, gerinti gaminių kokybę padėjo ne tik tobulesni įrenginiai, bet ir sumanijai organizuotas socialistinis lenktyniavimas, pakilusi darbininkų kvalifikacija, jų aktyvumas.

Fabrike lenktyniaujama tarp cechų, pamainų, brigadų, plačiai organizuotas individualus lenktyniavimas, parama jaunimui. Antai mezgimo ceche, kaip ir kituose fabriko cechuose, specialus stendas skirtas socialistiniam lenktyniavimui, kuriame operatyviai skelbiami darbo rezultatai, talpinamos nugalėtojų nuotraukos, medžiaga apie pirmųjų patyrimą, jų darbo metodus. Kiekvieną ketvirtį iškilmingai pagerbiami darbo spartuoliai. Na, o geriausiai dirbusiems per savaitę pereinamosios gairės įteikiamos keičiantis pamainoms. Gerai dirba 23 jaunimo globotojai, sumažėjo kadrų kaita, aktyviai dirbo racionalizatoriai. Lankantis ceche žvilgsnį patraukia spalvingi stendai, operatyvūs „Žaibo“ lapeliai, kuriuose minimos ne tik pirmaujančių pavardės, bet ir kritikuojami atsiliekantieji.

Veiksmingiausia lenktyniavimo pirmųjų patyrimo pateikimo forma nebe pirmi metai yra pažangių darbo metodų mokyklos. Šiuo metu jų fabrike veikia keturios.

„Kolūkiams — 50 metų“

TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje atidaryta ekspozicija „Kolūkiams — 50 metų“. Ji pasakoja, kaip kolektyvizacija pavertė atsilikusį šalies žemės ūkį šiuolaikiniu, labai mechanizuotu, industriniu. Dabar šalyje yra 6,7 tūkstančio kolūkių ir 0,5 tūkstančio tarybinių kolūkių. Kiekvienas kolūkis vidutiniškai valdo 6,7 tūkstančio hektarų žemės naudmenų, turi 42 traktorius, apie 1800 alvių ir daugiau kaip tūkstantį kiaulių. Per pusę šimtmečio bendroji žemės ūkio produkcija padidėjo 3,4 karto.

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979. V. 22

Partinio komiteto iniciatyva mokyklų klausytojai gilinasi ne tik į gamybos reikalus, bet ir plečia savo politinį akiratį, mokosi šeiminingo akimis žiūrėti į bendrus cechų ir brigadų reikalus. Šiose mokyklose paskaitas skaito fabriko ekonomistai, lektoriai, geriausieji gamybininkai. Skleisti lenktyniavimo patyrimą padeda ir fabriko radijo mazgas.

O šaunių pirmūnų yra anaipol ne tik pirmaujančiame mezgimo ceche. Štai siuvimo ceche prie vieno konvejerio dirbančios Aldona Klezienė ir Julija Simkūnienė nuo šių metų pradžios darbuojasi ateinančio penkmečio sąskaita, visą produkciją išleidžia tik aukščiausiosios kokybės kategorijos. Siuvėjos Aldona Daukšienė bei Vlada Skapienė taip pat jau baigė šį penkmetį. Pirmųjų asmeninis pavyzdys — geriausias paskatinimas ir profesinio meistriškumo mokykla jaunosioms darbininkėms.

Šiuo metu Utenos trikotažo fabrike yra septynioliosdešimt globotojų, kurie rūpinasi kiekvienu jaunu žmogumi, atėjusiu į cechą. Tiesa, įmonėje dar yra apie trisdešimt žmonių, kurie neįvykdė normų. Jiems pagalbos skiria labiausiai patyrę darbininkai. O pirmaujančiame mezgimo ceche jau dirbama be atsiliekančių, daugelis mezgėjų aptarnauja padidintas staklių zonas, įvaldė po kelias greituines specialybes.

Uteniškiai turi lenktyniavimo partnerių Taline, Zolne, Soligorske. Tvirčiausi ryšiai sieja su kaimyninės Tarybų Baltarusijos Soligorsko trikotažo fabriko kolektyvu. Socialistiniame lenktynia-

vime tarp šių dviejų giminių įmonių, kuris vertinamas pagal vienuolika rodiklių, ypač atsižvelgiama į produkcijos kokybę, darbo našumo didinimą. Praėjusiais metais baltarusių darbo rodikliai buvo geresni. Tad buvo ko ir pasimokyti. Baltarusių pavyzdžiu uteniškiai pritaikė gamyboje technologinių patobulinimų: buvo rekonstruotos siuvimo mašinų pavaros, pavyko sumažinti siūlo vibraciją mezgimo staklėse. Gerokai padidėjo darbo sparta, o svarbiausia — pagerėjo trikotažo gaminių kokybė.

Mezgimo ceche teko kalbėtis su pirmaujančiomis mezgėjomis Vale Veikšriene ir Gražina Siniakoviene. Jos prieš porą metų dalyvavo Soligorske įvykusiame mezgėjų meistriškumo konkurse, į kurį suvažiavo geriausios mezgėjos iš įvairių šalies giminių įmonių. Tada Gražina Siniakovienė iškovojo trečiąją vietą. Abi moterys konkurse išmoko daug naujų mezgimo elementų, kuriuos sėkmingai pritaiko darbe ne tik pačios, bet ir išmokė darbo drauges.

Uteniškės mezgėjos yra sudariusios asmenines lenktyniavimo sutartis su patyrusiomis Soligorsko mezgimo meistėmis Taljana Rasič ir Ana Troinič. Pažintis, užsimėgusi konkurse, išaugo į tvirtą draugystę. Ši vasarą abi soligorskietės kartu su kitais savo fabriko pasiuntiniais atvažiuos į Uteną.

Lenktyniavimas tarp cechų, barų, atskirų brigadų, bendradarbiavimas su partneriais Baltarusijoje padeda Utenos trikotažo fabriko kolektyvui siekti gerų darbo rezultatų, ugdo darbo spartuolius. Daugiau kaip du šimtai mezgėjų ir siuvėjų jau įvykdė šių metų gamybos užduotis, o dvidešimt spartuolių dirba ateinančio penkmečio sąskaita.

A. Norvaiša (ELTA)

Troškūnietis Areydas Urbonas dar iš vaikystės mėgo domėjosi technika, vėliau, padedamas savo tėvo — K. Staro kolūkio mechanizatoriaus, išmoko vairuoti traktorių. Daug teorinių žinių apie traktorius bei praktinių įgūdžių įgijo Troškūnų vidurinėje mokykloje. Ir kai praeitais metais Joniškėlyje įvyko jaunųjų gamybinių brigadų narių sąskrydis, į jį važiuavo dešimtokas Areydas Urbonas. Čia vaikinui teko savo sugebėjimus pademonstruoti ariant lauką, atsakinėjant į teorinius klausimus. Troškūnietis moksleiviui buvo pripažinta pirmoji vieta ir suteikta teisė dalyvauti tokio pobūdžio renginyje Rusijos Federacijos Kostromos srityje. Komjaunuoliui ir čia pasisekė: asmeninėje įskaityje jis iškovojo trečiąją prizinę vietą.

Šiuo metu Troškūnų vidurinės mokyklos vėnuoliktokas Areydas Urbonas jau ruošiasi brandos atestato egzaminams. Jo svajonė — studijuoti Lietuvos Žemės ūkio akademijos mechanizacijos fakultete. Reikia tikėtis, kad mokykloje įgyti darbininkiškos profesijos įgūdžiai vaikinui labai pravers studijuojant aukštojoje mokykloje.

NUOTRAUKOJE: Areydas Urbonas (antras iš kairės) kalbasi su bendraamžiais troškūnietėmis Valentina Mickūnaitė, Valda Savicku ir Valentinu Repčiu.

Vyt. Bagdono nuotr.

Jiems dėkingi žmonės

Kasdien į rajono socialinio aprūpinimo skyrių užsuka nemaža žmonių, besikreipiančių įvairiais pensijų ir pašalpų gavimo reikalais. Todėl ir Socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjui Vladimirui Kernagiui, ir šio skyriaus darbuotojoms — vyr. valstybinių pensijų inspektorei Valutei Valavicienei, vyr. kolūkinų pensijų inspektorei Aldonai Preidienai, pašalpų vyr. inspektorei Gelminai Cerniauskienai, inspektorei Janei Vaitiekūnienei ir kitoms tenka parodyti daug atidumo ir jautrumo, kad žmogus iš čia išeitų su gera nuotaika. Dabar pensijas rajone gauna daugiau kaip 12.000 žmonių. Daugiau kaip 100 anykštėnų paskirtos socialinės pensijos. Kasmet pensijoms išmokama apie 5 milijonus rublių...

Pensijų gavimo klausimais kaimo gyventojai visų pirma kreipiasi į kolūkių ir tarybinių ūkių socialinio aprūpinimo tarybas, o įmonėse ir organizacijose pensijoms gauti dokumentus tvarko administracijų paskirti atsakingi asmenys, derindami visus klausimus su sąjungos vietos komitetais.

Užtat rajono Socialinio aprūpinimo skyriaus iniciatyva šiems asmenims organizuojamos stažuotės, kurių metu jie įgyja ir žinių, ir patirties šiame svarbiame darbe. Tradicija taps organizuojami pensijinių ir teisinio žinių konkursai. Pernai tokie konkursai buvo surengti trijose zonose. Finale paaiškėjo geriausi. Nugalėtojai tapo Surdegio, „Anykščių šilėlio“, „Aukštakalnių“ kolūkių atstovai. Siemet jėgas išbandys panašiam konkurse tarybinių ūkių, įmonių ir įstaigų darbuotojai.

Nerečiau atvejais žmogus kreipiasi pagalbos į rajono socialinio aprūpinimo skyriaus darbuotojus, kai jiems rūpimų klausimų nepajęgia išspręsti vietos kolektyvuose. Juk esama žmonių, kurie buržuazijos valdymo metais dirbo darbininkais, privačio-

se įmonėse. Tikslų datų, pavadinimų jie beveik neprisimena. Tokiu atveju Socialinio aprūpinimo skyriaus darbuotojai pasiūnčia užklausimus į archyvus ir beveik visuomet jiems ką nors pasiseka surasti.

Jakšiškietė Teofilė Zemaitienė kreipėsi į rajono socialinio aprūpinimo skyrių, norėdama gauti pensiją ryšium su jos vyro žuvimu fronte. Socialinio aprūpinimo skyriaus užklausimą Partijos istorijos instituto prie LKP CK darbuotojai pranešė, jog Jonas Zemaitis buržuazinės santvarkos metais Lietuvoje dalyvavo revoliuciniame judėjime, 1936 metų sausio mėnesį buvo priimtas į Lietuvos Komunistų partiją. 1941 metais J. Zemaitis dalyvavo LKP(b) V suvažiavime, tuo metu dirbo Tautų valstaus vykdomojo komiteto pirmininku. Didžiojo Tėvynės karo metais jis įstojo į Tarybų Armiją. TSRS Gynybos ministerijos archyvuose buvo surastas dokumentas, liudijantis, jog Jonas Zemaitis 1943 metais sunkiai sužeistas mirė nuo žaizdų ir yra palaidotas Oriolo srities Pokrovskio rajono Bobrovkos kaimo kapinėse.

Taigi, dėka Socialinio aprūpinimo skyriaus darbuotojų pastangų Teofilė Zemaitienė sužinojo ir savo vyro amžinojo poilsio vietą, ir jai už vyrą buvo paskirta socialinė pensija.

Jautriai buvo reaguota ir į troškūnietės Konstancijos Skrebutienės pareiškimą. Jos vyras 1940 metais pradėjo dirbti tarybines milicijos organuose. Didžiojo Tėvynės karo metais dirbo miliciniuku Gorkio srityje. Sugrįžęs į namus, jį žvėriškai nukankino buržuaziniai nacionalis-

iai. Moteris už savo vyrą gaudavo vietinės reikšmės socialinę pensiją. Dabar ji ligota, nebegalinti dirbti, todėl savo pareiškimu moteris prašė peržiūrėti bylą ir padidinti pensiją. Atsižvelgiant į K. Skrebutienės materialinę padėtį, jos žuvusio vyro aktyvią pogrindinę veiklą buržuazijos valdymo metais ir atkūrus Tarybų valdžią Lietuvoje, personalinė pensija buvo jai padidinta.

Už liaudies priešų nužudytus pokario metų aktyvistus vyrą Joną Urbonavičių ir sūnų komjaunuolį Povilą personalinę pensiją gauna ir dabužietė Marija Urbonavičienė.

Ir visada, kai tokiais atvejais reikėdavo išrūpinti būtiniausius dokumentus, žmonėms pagalbą suteikdavo jų poreikiams jautrus ir atidus Socialinio aprūpinimo skyriaus darbuotojai. Iš Anykščių į įvairias respublikas ir šalies įmones, organizacijas, Socialinio aprūpinimo skyrius iškeliauja daug laišku. Juose prašoma patikrinti vieno ar kito asmens darbo stažą (pasitaiko, kad kai kurie, norėdami gauti pensiją, suklautoja įrašus). Nemažai laišku su atsakymais ir patvirtinančiais dokumentais iš Komi Autonominės Respublikos, Čeliabinskio, Omsko, Novosibirsko, Vladivostoko miestų, įvairių Kazachijos TSR vietovių pastaraisiais metais pasiekė Anykščius.

Socialinio aprūpinimo sistemos darbuotojai iš tikrųjų atlieka kilnų ir garbingą darbą, siekdami, kad pagyvenusių amžiaus žmonės galėtų pilnai pasinaudoti TSRS Konstitucijoje suteikta jiems teise į materialinį aprūpinimą ligos atveju, netekus maitintojo, senatvėje...

Vyt. Bagdonas

Korespondentai praneša

Nežinomo kareivio kapas

Didžiojo Tėvynės karo aidai neaplenkė ir Kurklių. Po ilgai trukusių mūšių tarybiniai kariai iš miestelio ir jo apylinkių išvijo fašistus. Vokiškieji okupantai atsitraukdami užminavo Utenos gatvę Kurkliuose, kai kuriuos pastatus. Išvydę tokius priešų piktus kėslus, kurkliečiai skubėjo pranešti apie tai tarybiniais kariams išminuotojams. Ypač daug padėjo pionieriams vietos gyventojas Bronius Kebas. Išminuojant Utenos gatvę ištikimai vykdydamas savo pareigas, sprogus minai, žuvo vienas vyresnysis leitenantas. Sprogimo vietoje taip ir nepavyko surasti šio narsaus kariškio dokumentų, niekas

iš kurkliečių nesužinojo jo pavardės. Taip Kurkliuose šalia Utenos gatvės atsirado smėlio kauburėlis — nežinomo kareivio kapas. Kurklių vidurinės mokyklos internacionalinio klubo nariai, pedagogai bandė surasti žuvusio kario, bendražygius, išaiškinti vyresniojo leitenanto pavardę, užmegzti ryšį su jo giminėmis. Deja, iki šiol kurkliečiams nepavyko sužinoti, kieno palaikai ilsisi po baltaliemeniais Kurklių beržais... O nežinomo kareivio kapas neužmirštas. Jį nebe pirmus metus prižiūri, tvarko geografijos mokytojo Vlodo Šapokos vadovaujamos klasės auklėtiniai.

B. Vytaitis, A. Naraitis

TĖVŲ FAKULTETO VEIKLA

Kasmet įvairesnių įdomesnių darbo formų stengiasi ieškoti Raguvėjos aštuonmetės mokyklos tėvų fakultetas, kuriam vadovauja mokyklos direktorė V. Laurenčikienė. Kas mėnesį vykstančiuose užsiėmimuose skaitomos pasakaitos teisėtvarkos, dorovinio jaunimo auklėjimo, pedagogikos bei kitomis temomis, organizuojami susitikimai su Anykščių rajono Vidaus reikalų skyriaus darbuotojais, pedagogais — savo darbo žinovais. Tėvų fakulteto nariai prieš kurį laiką susidomėję klausėsi Aldonos Naimavičienės įspūdžių iš kelionės po Lenkijos Liaudies Respubliką, patys organizavo išvyką į šalies sostinę Maskvą, pabuvojo Kauno muzikiniame teatre, kur stebėjo operę. Fakulteto užsiėmimų metu pastoviai koncertuoja mokyklos saviorganizacijos, vyksta jaunųjų raguvėliečių niešinių, mezginių, medžio darbu parodėlės.

B. Vaitkus

okalbį tęsia skaitytojas

Ką pasėsi — tą ir pjausi

Prieš kurį laiką žiūrėjome televizijos laidą iš teismo salės, o vėliau skaitėme laikraščiuose, kad nusikaltėliai mirties bausmę įvykdė. Kažkaip sunku suvokti, kad jie, būdami jauni, tapo žudikais. Todėl nejuočiame pagalvoti, kad ir mūsų vaikų jau yra nuriudėjęsi į pakalnę, tik dar nepapuolusių į bedugnę. Šiandien norisi žinoti, kiek mes esame kalti, kad mūsų vaikai gyvenime pasirenka blogį, o ne gerį.

Tėvas dažnai palieka vaiką auklėti motinai, nes jam duona reikia uždirbti. Motina irgi dirba, jai irgi tos pačios bėdos — nėra laiko. Vaikai laukia pavyzdžių, o ne žodžių. Kartą nusikaltėlio vaikas, mat, įsilaužė į sandėly lentų inkliūzianis dirbtį, norėjau pabarti, o jis nė klausyti nenori. Jis tokių pavyzdžių daug žino, juk, jo nuomone, tokie ne vagys, o tik kombinatoriai. Kartais išgirstame tėvus kalbant: „Mano vaikas nervuotas“. Nervuotais mes vaikus patys padarom, kai kasdien vaidinamės tarpusavyje. Reikia ne tik vaikus drausti pykti, bet ir patiems draugiškai gyventi. Jeigu iš mažens vaikas įpranta keiktis, tai kelti vyresnieji, nes jie šito tik iš jų išmoko. Atpratint sunku, gal būtų galima tam daugiau dėmesio skirti mokykloje per fizinio lavinimo pamokas, per auklėjimo valandėles.

Daug blogybių vyksta dėl girtavimo. Jeigu jau abejotume, kad kuriuo blaivų tėvų pavyzdžiu, tai girtus galima tik smerkti. Daug vaikų yra psichiškai nesveiki: tai nelaimė tėvams ir našta visuomenei. Gydytojai sako, kad nesveiki vaikai — tai daugiausia girtavimo pasekmė.

Kartą paminėjome mirusią močiutę. Valgėm, gerėm ir po pusianakčio ėjom namo. Seimininkai tarpduryje sulaukė, liepdami dar butinai išgerti: „Bus nagražu mums, jei jus negirti išeisite“. Jų nuomone, reikia butinai nusigerti. Taip pat teko būti ir vestuvėse ir girdėti skelbiamus įvairius tostus. Kai keltas neišgerė pakeltų taurių už jaunuosius, tai piršlys paklausė: „Kur jusų sąžinė?“. Tai pavyzdžiai, kurie nuodija jaunimą.

Laidotuviuose prašiau savo draugą nesiūlyti gerti deginės, nes čia nuodai. Jis atšovė, kad tai vaistai. Aš, paremdamas savo žodžius, pasakiau: kad ir vaistai, bet besaikiškai geriami — jie tampa jau nuodais. Todėl viskam turi būti riba.

Visi mūsų vaikai mokosi. Mokytojai daugiau dėmesio turėtų atkreipti į šią minėtą blogybę. Nemačiau, kad vaikai rašytų rašinėlius apie alkoholio žalą, jo atnešamas skriaudas, nors tokia tema labai reikalinga. Jaunuolis rašydamas pagalvotų, kad tikrai alkoholis neša nelaimę.

Mes, tėvai, kartais nekontroliuojame, kur vaikas išlei-

džia pinigų. Jei vaikas pinigų turi ir pinigai neuždirbti jo paties, o duoti „gerųjų“ tėvelių, tai vaikui proga greičiau nusikalsti. Labai gerai, jei vaikas mokykloje patenka pas gerą auklėtoją, kuris jį užima ir tėvams nurodo jo silpnybes. Tėvai, auklėtojai turi lankyti psichiatrus ir žiūrėti, kad jaunuoliai ne nuošaly žiopso, o dalyvautų programoje bei šokiuose. Stebėtojų būti jaunuoliui netinka. Reikia daugiau dirbti, keliauti, žaisti. Laikas turi būti suplanuotas taip, kad jo visados truktų. Neveiklumas traukia prie stiklo.

Nors teko jaunam pakeičiant ir visokių darbų pasiūlyti ir pamatyti ne tik savo kaimelį ir vis tik pajunti, kad trūksta žinių apie savo kraštą, trūksta įspūdžių, kurių laukia vaikai iš tėvų. Kai vaikas žavisi tėvų atliktais žygiais ir sako: „Tai buvo įdomu“, tai tada ir tėvams malonu. Dabar reikia išlyginti tėvams kartu su vaikais, nors ir sunkiau yra su jaunuais susipėti, bet labai naudinga pasiūlyti po kraštą, įvertinti, kaip jis keičia veidą, arčiau pažinti gamtą ir vaikus pamokyti ją pažinti. Naudingiausios kelionės bus tiems, kurie mažiau mato. Juk dar yra tokių žmonių, kurie temato tik tai darbavietę ir namus. Norint vaikui duoti, reikia pačiam turėti. Pradėkime nuo savęs, nevenkime susisavarymų dėl vaikų laimės.

P. Glenža
Koliukietis
Levaniškio kolūkis

Ugdykime gražias tradicijas

Šiandien visu aštrumu iškyla tėvų ir vaikų bendravimo problema. Nuolatinis abiejų tėvų darbas, šeimos ūkio tvarkymas atima daug brangaus laiko. Sekmadieniais tėvai nori pailsėti, susitikti su kaimynais, pažįstamais. Vaikams skiriami tik laiko trupiniai. Jie laisvalaikį neretai beprasmiškai praleidžia vieni arba su draugais ir taip palengva stygia šeimos židinio. Tai palieka gilių randą tėvų ir vaikų santykiuose. Mokyklos uždavins — mokyti tėvus sukuriant palankią visos šeimos bendravimo atmosferą.

Žaliosios aštuonmetės mokyklos pedagogų kolektyvas per paskutinius penkiolika metų turi sukūręs gražių vaikų ir tėvų bendravimo tradicijų. Mokslo metų pirmoji diena, Naujųjų Metų karnavalas, Pergalės dienos minėjimas, keturių kartų vakaras — tai išsklaidingos mokyklos, mokinių ir tėvų šventės, kurioms ruošiamės bendromis jėgomis. Mokytojas daug padeda mokinių tėvų komitetui pirmininkė Julė Eigeliene, pavaduotoja Irena Kazlauskienė. Tai jų dėka mokinių pasirodymus papildė tėvų duetai, kvartetai, sekstetai.

Labiausiai vaikų ir tėvų mėgstamos pedagoginio fakulteto organizuojamos vakaronės pagal mokinių gyvenamąją vietą. Į šią šventę renkasi visi šeimos nariai, pradedant ikimokyklinio amžiaus vaikais ir baigiant seneliais. Vakaronės metu vyksta naudingi pokalbiai auklėjimo, saviauklos klausimais. Juose aktyviai daly-

vauja visi dalyviai, nes šventės scenarijus žinomas iš anksto.

Siais metais vyko vakaronė tema: „Komunistinės visuomenės žmogaus dvasinės pasaulis“. Su gilia pagarba tarybiniam žmogui skambėjo mokytojos A. Murmienės žodžiai:

— Pats sudėtingiausias dalykas gyvenime — iki galo išlikti tikru žmogumi, tarnauti savo liaudžiai, pagerbti ir vertinti tai, ką mums davė Tėvynė. Mūsų liaudis darbšti, kurybinga. Mokyklimės iš jos išvermės, semkimės atsparumo blogiui.

Tarsi visų mokinių atsakomasis žodis buvo aštuntos klasės mokinės Almos Mikucionytės:

— Viskas, kas geriausio mūsų šalyje, yra skirta vaikams. Partija ir tarybinė vyriausybė apgaubė mus nuolatiniu rūpesčiu, globa. Todėl mes privalome savo jėgas skirti socialistinės Tėvynės stiprinimui. Semkimės žinių, nebijokime darbo, nes tik tokiu būdu atsidėkosime už tai, ką mes gavome.

Apie tarybinio žmogaus dvasinio pasaulio grožį, jo išikimybę kilnioms idėjoms šnekėjo mokytojos E. Putrienė, R. Skardžiūtė. Šiai temai buvo skirtas ir montažas „Gyvenimas duotas tik vieną kartą“.

Kada žmogų prasideda žmogus?

Kaip man atsakymą
Siam klausimui surasti
Ir kur man to atsakymo
Ieškoti?

...kaip paties prasmingiausio gyvenimo kelio ieškojimas

iškilmingai skambėjo poeto Juozo Macevičiaus žodžiai. Jie ilgai neišblės iš mokinių širdžių, nes buvo sakomi su gilia pagarba ir meile.

O kaip smagu dalyvauti žaidynėse „Kas greičiausias“, „Kas išradingiausias“, „Kas sąmojingiausias“, jei kartu dalyvauja tėveliai, mokytojai. Svarbiausia, visi žino, kad laimėtojų laukia įdomūs apdovanojimai: ilgas saldainis, gražiai iškeptas kškelis ar voveraitė, ledinukas — gaidelis ar įdomus „medalis“.

Visus maloniai nuteikė mokytojų agitmeninės brigados „Daugiau garo“ pasirodymas. Žiūrovams buvo skirta daug reikšmingų patarimų, kaip „sausam“ išbristi iš pačių pavojingiausių situacijų. Žodžius lydėjo tekstų atitinkančios karikatūros. Smaikščiausi buvo „naujausios laidos traktoristai“, kurie kalbėjo apie tai, kas skaudžiausia: aplaidumą, tingiavimą, girtuokliavimą.

Tik labai gaila, kad šioje šventėje nedalyvavo kai kurie mūsų mokyklos berniukai. Tai vaikai iš tokių šeimų, kurios laisvalaikį dažniausia praleidžia prie stiklo. Tėvai neranda laiko ateiti į šventę. Todėl tenka ir nerimauti, kad vaikai nesektų jų pėdomis. Reikėtų neužmiršti, kad už visas klaidas gyvenime tenka skaudžiai mokėti. O mokama pačiu brangiausiu — vaikų ateitimi.

M. Sablevičienė
Žaliosios aštuonmetės mokyklos direktorė

Racionalizatorius iš Troškūnų

Daug jaunų specialistų išleidžia Kauno politechnikos institutas. Vieni ateina į gamybą, kiti pasuka į mokslo aukštumas. Dauguma jų pilni ieškojimų, ryžto. Pracina metalai, kiti. Ne vienas, susidūręs su sunkumais, pajutęs pirmas nesėkmes, pasidaro atsargesnis, į daug ką numoja ranka. Ir tik patys atkakliausi veržiasi į mokslo ir technikos aukštumas.

Sį lengvą kelią pasirinko buvęs Troškūnų vidurinės mokyklos auklėtinis Laimutis Regelskis. Dar būdamas mokyklos suole, svajojo apie elektrotechniką, fiziką. Baigęs Kauno politechnikos instituto elektrotechnikos fakultetą, L. Regelskis prieš 10 metų atėjo dirbti į Vilniaus kuro aparatūros gamyklą energetinio cecho meistru.

Pirmaisiais darbo metais jis pateikė keletą neįdomių racionalizatorių pasiūlymų, tačiau metams bėgant Laimutis vis labiau gilinosi į technikos paslaptis. 1970 metais, dar būdamas vyriausiojo energetiko skyriaus biuro viršininku, buvo išrinktas į gamyklos racionalizatorių tarybą, pripažintas vienu iš geriausių respublikos racionalizatorių ir išradėjų. Sąjunginė išradėjų ir racionalizatorių taryba Laimutį apdovanojo ženkleliu „Racionalizacijos ir išradys žymūnas“.

Siuo metu Laimutis Regelskis jau 100 racionaliza-

torinių pasiūlymų autorius. Jų bendras ekonominis efektas viršijo 150 tūkst. rublių. Gamyklos tikslaus apdirbimo ceche gaminami dizelinių kuro purkštukai traktoriams ir automašinoms. Detalės smulkios, apdirbimas tikslus, reikalaujantis atidumo. Dienos šviesos lempos nepakankamai apšviečia patalpas, nuo to daugėja broko. Buvo bandoma didinti lempų skaičių, tačiau rezultatai mažai džiugino.

Laimutis pasiūlė panaudoti aukšto spaudimo gyvsidabrio lempas. Šios lempos žymiai geriau apšviečia patalpas. Pradžioje gamybininkai abejojo, prieštaravo, nes respublikoje gamyklų cechų apšvietimui šios lempos dar nebuvo išbandytos.

Pritaikius šias lempas, dirbti pasidarė lengviau. Vėliau tokias lempas įsitaikė ir kitų cechų, net kitų respublikos gamyklų darbuotojai.

Gamykloje naudojama įvairaus dažnumo srovė, kuri gaunama mechaninių elektros generatorių pagalba. Šių generatorių amžius trumpas, aptarnavimas sudėtingas. L. Regelskio iniciatyva šie mechaniniai elektros generatoriai buvo pakeisti tiristoriniais. Siuo metu Laimutis dirba Vilniaus kuro aparatūros gamyklos vyriausiojo energetiko pavaduotoju, tačiau laisvalaikį vėl prie brėžinių. Sprendžia vieną iš opiausių gamyklos energė-

kos problemų — kaip pakeisti dinaminis metalo lydymo krosnių generatorius statiniais. Dinaminiai generatoriai kelia daug triukšmo, jų amžius neilgas, našumo koeficientas neaukštas. Statiniai generatoriai neturi besisukančių dalių, žymiai aukštesnis našumo koeficientas, dirba tyliau. O vis tik vieno generatoriaus galingumas virš 100 kilovatų, o jų gamykloje ne vienas.

Gera gamykloje užsirekomendavo Laimučio Regelskio sukonstruoti kojinių suspausto oro valdymo vožtuvai. Anksčiau technologinis detalių apipūlimas būdavo varginanti operacija, nes viena ranka darbininkas laikydavo detalę, o kita ranka atidarėdavo suspausto oro vožtuvą. Laimutis sukonstravo kojinių suspausto oro valdymo vožtuvą, kuriuo darbininkai liko labai patenkinti. Už šį pasiūlymą L. Regelskiui respublikiniame konkur-

se už energijos taupumą pripažinta antroji vieta.

Laimučio Regelskio sukonstruoti kojinių suspausto oro valdymo vožtuvai. Anksčiau technologinis detalių apipūlimas būdavo varginanti operacija, nes viena ranka darbininkas laikydavo detalę, o kita ranka atidarėdavo suspausto oro vožtuvą. Laimutis sukonstravo kojinių suspausto oro valdymo vožtuvą, kuriuo darbininkai liko labai patenkinti. Už šį pasiūlymą L. Regelskiui respublikiniame konkur-

se už energijos taupumą pripažinta antroji vieta.

St. Ladavičius

Nors karvių melžėjų profesijas daugiausia renkasi moterys, tačiau rajono gatvių fermose sutiksime ir vyrų, kuriems taip pat patinka šis darbas. Vienas iš jų — Černiachovskio kolūkie karvių melžėjas Steponas Vitkūnas. Prieš aštuonmetį metus jis atėjo į fermą, ir nuo to laiko čia sožiningai darbuojasi. Dabar jis antros klasės karvių melžėjas, sumaniąs dirbąs „Eglutės“ tipo melžimo aikštelėje. Kai rajone vyko X mechanizuoto karvių melžimo konkursas, tarp melžėjų, dirbusių „Eglutės“ tipo aikštelėje Černiachovskietis Steponas Vitkūnas užėmė pirmąją vietą.

Vyt. Kalvelio nuotr.

Išbandykime savo sugebėjimus.

P. Jurkšto nuotr.

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS. BŪKIME ATSARGŪS

Prasidėjus ypač intensy-
viam eismo kelių, atsarg-
gumas, eismo taisyklių visų
reikalavimų vykdymas įga-
na ypač didelę svarbą. Dabar
net daugelis vidurinių moky-
klų aukštesniųjų klasių
moksleivių važinėja į moky-
klą motociklais. Tėvų ir
pedagogų kontrolė jų atvili-
giu yra ypač reikalinga, nes
jaunuoliai, tik ką išmokę va-
žinėti motociklais, neturi bu-
tinų įgūdžių, dažnai nemo-
ka teisingai įvertinti sudėtin-
gesnės situacijos ir sukelti
pavojų sau bei kitiems eis-
mo dalyviams. Reikia rasti
laiko perspėti, kad vaikinai
nevažinėti didesniu kaip 70
km per valandą greičiu, kad
važinėti ar keičių vežti tik
su užsegto motorinio. Deja,
dar neretai sutinkame keliuo-
se jaunuolių, kurie šių reika-
lavimų nepaiso. Antai aštuo-
niolikmetis Anykščių II vidu-
rinės mokyklos moksleivis A.

Varnas buvo sulaikytas, va-
žiuojas motociklu be moto-
šalmo, septyniolikmetis svė-
dasiškis R. Matulevičius įva-
žiavo tėvo motociklu, netgi
neturėdamas teisės vairuoti.
Panašių faktų yra daugybė.
Jie rodo, kad tiek šeimos,
tiek kai kuriose mokyklose
dar per mažai rūpinamasi,
kad jauni žmonės laikytųsi
eismo saugumą užtikrinančių
reikalavimų.

Pasitaiko, kai nesilaikoma
keleivių pervežimo krovini-
niais automobiliais taisyklių.
Už tai kelyje buvo sulaikytas
„Gegužės pirmosios“ kolūkio
sunkvežimio vairuotojas Ka-
zys Steponavičius.

Dar daug naudojame tech-
niškai netvarkingų transpor-
to priemonių. Paskutiniuoju
metu su netvarkingais trak-
toriais buvo sulaikyti kelyje
Surdegio kolūkio traktorin-
inkai Petras Zlatkus ir Ri-

mas Uzdra. Netvarkingų
„Moskvičių“ važinėjo
„Puntuko“ kolūkio vairuoto-
jas Vytautas Stalionis ir
eile kitų.

Tiek didelis greitis, tiek
netvarkingų transporto prie-
monių naudojimas, tiek kiti
neigi iš pažiūros smulkesni
eismo taisyklių reikalavimų
pažeidimai ypač pavojingi
vasarą, kai pakelės augme-
nija sulapojusi, kai matomu-
mas sumažėjęs. Šiuo metu
yra kur kas didesnė galimy-
bė staiga iškilti netikėtai
klūčiai kelyje, negu žiemą.
Gal todėl vasaros metu vi-
suomet būna daugiau avari-
jų ir jų pasekmės dažniau-
siai būna sunkesnės. Tad
griežtas eismo taisyklių rei-
kalavimų vykdymas, ypač
protingo greičio pasirinki-
mas ir nuolatinis stebėjimas,
kad transporto priemonė bū-
tų be priekaištų tvarkinga,
įgauna ypač didelę reikšmę.

A. Miškis
Anykščių VRS linijinės kelių
priežiūros inspektorius,
P. Salta,
N. Antanaitis

Ruošiantis kelių apžiūrai

Kiekvienais metais gegužės mėnesį pradedama pava-
sarinė kelių apžiūra. Pradedant kelių apžiūrą ypatingas
dėmesys kreipiamas į juodų dangų, kelių duobių remontą,
kelio ženklų atstatymą, autopaviljonų ir autobusų susto-
jimo aikštelių bei visų kelių statinių priežiūrą.

Praėjusį žiemą buvo gili. Rajono kelių, ypač žvyr-
kelių, būklei atsiliepi šaltas pavasaris, lietingi orai. Dau-
gelyje kelių atsirado duobės, smarkios liūtys padarė ne-
maža išplovų.

Tačiau rajono AKV darbuotojai nenuleido rankų ir
sunkiomis sąlygomis remontavo kelius, tvarkė kelkra-
ščius. Jie ir dabar kovoja už kelių grožį, gražina autobu-
sų sustojimo aikšteles, diena iš dienos gerina kelių būklę.

Pavasarinei kelių apžiūrai intensyviai ruošiasi Anykš-
čių, Staškūniškio, Svėdasų kelių taisyso punktai.

A. Nemickas

Reikalinga

Anykščių melioracijos sta-
tybos montavimo valdybai
skubiai reikalingi suvirinto-
jai, elektrikai, vairuotojai,
traktorininkai ir sezoniniai
darbininkai.

Kreiptis: Anykščiai, Me-
chanizatorių g-vė Nr. 19, į
kadrų skyrių arba skambinti
telefonu 5-17-36.

Valdybos viršininkas

SRV reikalingi mūrinių, dai-
lidės, betonotojai, skar-
dininkai ir pagalbinių dar-
bininkai.

Kreiptis į kadrų skyrių.

Lietuopsąjungos Vilniaus
autobazės Anykščių autoko-
lonai reikalingi vairuotojai
ir autoremontininkai.

Kreiptis šiuo adresu:
Anykščiai, Miciurino 4 arba
skambinti telefonu 5-24-65.

Anykščių statybinių me-
džiagų kombinatui reikalingi:
Rubikių ir Vikonių cechams
— įrengimų derintojai, šalt-
kalviai, elektromonteriai, įva-
rių profesijų darbininkai.

Kvarco cechui — buldoze-
rių mašinistai, santehnikas,
inžinierius šilumininkas.

Rubikių ir Vikonių cechuose
aprūpinama butais.

Kreiptis į Statybinių me-
džiagų kombinato kadrų sky-
rių arba skambinti telefonu
5-19-72.

Administracija

Pionierių stovyklai Anykš-
čių mieste birželio-liepos
mėn. reikalingi: bunalteris,
sesuo šeimininkė, valytoja.

Kreiptis: Anykščiai, Biliū-
no 21, į Žemės ūkio darbuo-
tojų profsąjungos rajoninį
komitetą, telef. 5-18-06,
5-24-35.

Kino žiūronai

„KETVIRTOJI AUKSTUMA“

Filmas sukurtas pagal ra-
sytojos Elenos Iljinos kny-
gą „Ketvirtoji aukštuma“,
kurioje paliesti jaunimą jau-
dinantys klausimai.

Jaunai herojai Guliai Ko-
roliovali prisiima gyvenime
įveikti kelias aukštumas:
filmuojantis kine, mokykloje,
plaukimo baseine ir fronte.
Tai kartu ir metaforinės, ir
realios aukštumos. Režisie-
rius Igoris Voznesenskis vy-
kusiai perteikia Gulios pa-
veikslą. Graži, talentinga, ji
svajotų būti ir aktore, ir
lakūne, ir geologe. Viskas
domino Gulią ir jai sunku
buvo susigaudyti, kokį kelią
pasirinkus. Bet pripratusi iš
mažens be vyresniųjų pagal-
bos įveikti gyvenimo sunku-
mus, ji nepasimeta sunkioje
situacijoje.

Koroliova pamilsta, suka-
ia šeimą, bet prasideda ka-
sas, ir jai tenka įveikti ket-
virtoji aukštuma.

„PEDSAKAS ZEMEJE“

Scenarijaus autorius Vla-
dimiras Gonikas mėgsta ra-
yti pilietinėmis ir dorovinė-
mis temomis. Ypatinga dė-
mesį jis skiria žmogaus as-

SEPTYNI. PAGROBTI JAUNIKIAI

Tadžikų kino komedija
apie pasitikėjimą jaunikius
ir neatsargius nuotakų pa-
grobtėjus, nutarusius pralob-
ti iš neakivaizdinių piršlybų.
Mat, rytuose buvo paprotys
— pirma išpirka už jaunąją
— piršlybė.

Sukūrę prie foto atelje ne-
oficialų „santuokų biurą“
apgavikai tikėjosi gerai už-
dirbti. Tačiau jie užmiršo,
kad moters gyvenimas šian-
dieniniame Tadžikistane iš
pagrindų pasikeitė, kad jau
ju nebetenkina senasis pir-
šlybų būdas.

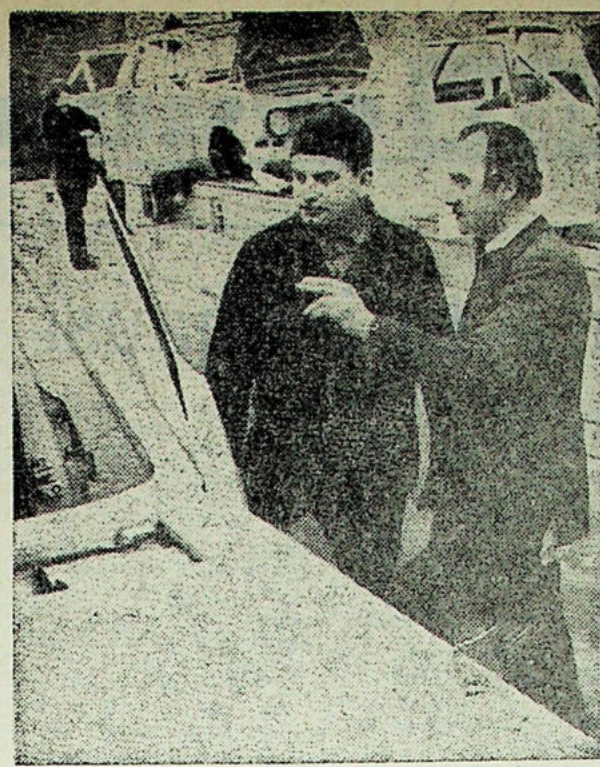
Apdavikus pergudrauja ir
skaudžiai pamoko juridinio
fakulteto studentė Maliką.

J. Vaičekauskienė

RASYKITE IR SKAMBINKITE

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdi-
nama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.021 Užsak. Nr. 777

Naujojo Panevėžio autoremontu gamykloje talso-
mos abiejų markių „Volgos“, mikroautobusai „Latvija“ ir
kt. Siemai čia numatyta suremontuoti 620 įvairių markių
automašinių.

NUOTRAUKOJE: surinkimo ceche (iš kairės į deš-
nį) surinkėjas S. Laukagalis ir cecho viršininkas K. Laiš-
konis apžiūri remontuojamą automašiną.

G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

Naikinkite kopūstines muses

Kopūstinių musų, spren-
džiant iš žiemojančių pupa-
rijų skaičiaus, šiais metais
nesumažės, ypač tuose plo-
tuose, kur kopūstai bus au-
ginami greta pernai metų ko-
pūstienų. Jau iš kopūstinių
musų puparijų išsiritu mu-
sės. Kopūstus ir kitas kryž-
mažiedines daržoves purkš-
kite 0,2 proc. (1 kg i ha)
karbofosu arba 0,3 proc.
chlorofosu (1,5 kg i ha), ar-
ba 0,15 proc. (0,8 kg i ha)
fosfamidų, arba 0,2 proc. (1
kg i ha) trichlormetafosu.

Kopūstinių musų lervos
naikinamos laistant augalus
minėtųjų chemikalų skiedi-
niu, vienam augalui suvarto-
jama 200 g. Individualiuose
sklypuose naudoti chlorofosą
ir fosfamidą draudžiama.

V. Daukšienė
Žemės ūkio augalų ligų ir
kenkėjų Elmininkų
signalizacijos ir prognozų
punkto agronomė-fitopatologė

Redaktorius ST. VINCIONAS

DANUTEI BARYZIENEI

Tegu nuoširdūs užuo-
jautos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valandą, ne-
tekus mylimo tėvelio.

O. ir J. Bagdonai, E.
ir A. Kuprioniai, E. ir
N. Vyšniauskai, I. ir
R. Radzevičiai

Dėl JONO STRAZDO

tragiškos mirties gilia
užuojautą velionio moti-
nai ir broliui reiškia

„Anykščių šilėlio“
kolūkio valdyba ir
profsąjunginė organi-
zacija.

Mirus JONUI PAKS-

TUI, gilaus liūdesio va-
landą reiškia nuošir-
džią užuojautą velionio
žmonai, vaikams ir art-
miesiems.

Pavaratnikai, Korsa-
kai, Skardžiai, O.
Karčinskienė, Matu-
liai, Karčinskai

JUOZUI BILIONUI

Dėl tragiškos sūnaus
VIDMANTO mirties gilia
užuojautą reiškia

„Anykščių šilėlio“
kolūkio statybinių kai.

VERONIKAI VITKONIENEI

Tegu nuoširdūs užuo-
jautos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valandą, mi-
rus mylimam broliui.

Vyno pramonės ga-
mybinio susivienijimo
„Anykščių vynos“ ta-
ros paruošimo baro
bendradarbiai

ZUBAVICIŲ SEIMAI

Tegu nuoširdūs užuo-
jautos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valandą, tra-
giškai mirus mylimam sū-
neliui ROLANDUKUI.

„Zemūktėmė“
Anykščių rajoninio
gamybinio susivieni-
jimo darbuotojų ko-
lektivas

LIUDUI LYMANTUI

Gilaus liūdesio valan-
dą, mirus mylimam ma-
nytei, nuoširdžią užuojautą
reiškia

Valstybinio draudi.no
inspekcijos darbuoto-
jai.

Nuoširdžiai užjaučiame
auklėtoją ROMĄ PAVIR-
ZIENE, tėveliui mirus.
Prekybos mokyklos
mokiniai

Daug nuoširdžių užuo-
jautos žodžių skiriame
ZUBAVICIŲ šeimai dėl
sūnelio tragiškos mirties.
Pakenis, Sriubai,
Šiaučiučiai, V. ir B.,
P. ir D. Strazdai, Va-
lečkos

Nuoširdžiai užjaučiame

LIUDĄ LYMANTĄ, jo
motinai mirus.

Kalmynai

Nuoširdžius užuojautos
žodžius skiriame ROMAI
PAVIRZIENEI, jos myli-
mam tėveliui mirus.

Anykščių miesto P.
Cvirkos gatvės namo
Nr. 1 IV aukšto gy-
ventojai

Tragiškai mirus RO-
LANDUI ZUBAVICIUI,
nuoširdžiai užjaučiame tė-
velius ir broliuką.

Anykščių II-os vidu-
rinės mokyklos Vb
klasės mokiniai, tė-
veliai ir auklėtoja

ZUBAVICIŲ SEIMAI

Netikėta mirtis atėmė iš
Jūsų mylimą sūnelį RO-
LANDUKĄ, nuoširdžiai
užjaučiame ir liūdimė kar-
tu.

Pačinskienė, Pukai,
Pakausiai, Bagdonai,
Riaubos, Saladžiai

ZUBAVICIŲ SEIMAI

Tragiškai mirus myli-
mam sūneliui ROLANDU-
KUI, reiškia gilia
užuojautą.

Naftos bazės dar-
buotojai ir benzovežių
vairuotojų brigada.

Tragiškai mirus VID-
MANTUI BILIONUI,
nuoširdžiai užjaučiame ve-
lionio seseris ir tėvelius.

„Anykščių šilėlio“
kolūkio valdyba ir
profsąjunginė organi-
zacija

Nuoširdžiai užjaučiame

LIUDĄ LYMANTĄ, jo
motinai mirus.

Kalmynai

Liūdesio valandą, mirus
mylimam tėveliui, RAI-
MONDĄ PAKSTĄ nuošir-
džiai užjaučia

Anykščių rajoninio
gamybinio susivieni-
jimo administracija.

RAIMONDUI PAKSTUI

Dėl mylimo tėvelio mir-
ties nuoširdžią užuojautą
reiškia

Anykščių rajoninio
gamybinio susivieni-
jimo elektrifikacijos
darbuotojai.

Reiškia gilia užuo-

jautą VLADUI ZUBAVI-
CIUI, mirus mylimam sū-
neliui ROLANDUKUI.

„Zemūktėmė“
Anykščių rajoninio
gamybinio susivieni-
jimo darbuotojų ko-
lektivas

VLADUI ZUBAVICIUI

Tegu nuoširdūs užuo-
jautos žodžiai paguodžia
Jus liūdesio valandą, tra-
giškai mirus mylimam sū-
neliui ROLANDUKUI.

„Zemūktėmė“
Anykščių rajoninio
gamybinio susivieni-
jimo transporto dar-
buotojai

ELVYRAI ZUBAVICIENEI

Tegul nuoširdūs užuo-
jautos žodžiai palengvina
Jūsų skausmą, staiga ne-
tekus brangaus sūnelio.

BGAK administracija
ir profsąjunginė or-
ganizacija